

Виходить въ Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы
кажды рускихъ сяянія о 4-й год попол. Латер. додатокъ
"Библіотека пізнам. повѣстей" виходить по 2 почат. ар-
кушъ кождогъ 15-го и послѣднаго днія кождого мѣсяца.
Редакція, адміністрація і експедиція підъ ч. 44 улиці
Галицка.

Всі листы, посыпки и рекламації належать пересылати
підъ адресою: редакція і адміністрація "Дѣла" ч. 44 ул.
Галицка.

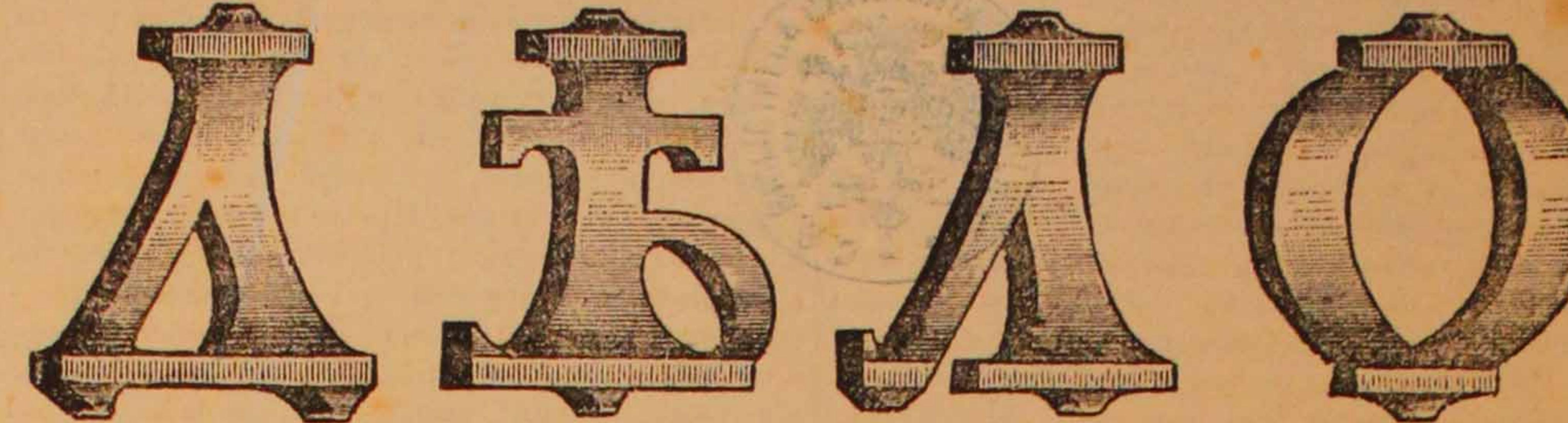
Рукописи не звертають только на попереднє засторе-
женіе.

Пословное число стоять 12 кр. а. в.

Оголошення приймають підъ ч. 44 ул. Галицка.

Рекламації неопечатаній вольній бѣгъ порта.

Предплату наложити пересылати франко (найлучше
дочтовимъ переказомъ) до: Адміністрації часописа "Дѣла"
підъ Галицка, ч. 44

ЗАПРОСИНИ ДО ПРЕДПЛАТЫ на рокъ 1884.

Съ новымъ 1884 рокомъ розпочинаємо
пятій рокъ видавництва "Дѣла". Съ поно-
вленими силами, съ надією на дальший успѣхъ
нашої працѣ на народній нивѣ, съ повною
вѣрою въ громадну моральну і матеріальну
підмогу зъ сторони всіхъ нашихъ П. Т. Род-
имцевъ — піднімаємося дальшихъ трудовъ
для добра нашої Русі.

Не маємо намѣрена наводити тутъ всі
добри і спасеній плоды нашихъ змагань і
трудовъ за чотиро-лѣтній часъ видавання на-
шої часописи; о нихъ знає чей кождий нашъ
читатель, а історія нашого народно-куль-
турного розвою зреєструє ихъ совѣтно.

Нѣдъ тымъ взглядомъ мы смѣло глядимо въ
будучість. Однакъ столько нехай намъ воль-
но буде сказати, що "Дѣло" съ своею про-
грамою, поставленою першою єї основате-
лемъ, завсігда — въ добрихъ і лихихъ хви-
ляхъ въ нашому народній житю — стояло
непохитно і неустрашимо на сторожі правъ
нашихъ народнихъ, смѣло і съ почуттямъ
святої бороненого дѣла відріжувало всі
ворохі напору і отбивало тысячні напasti
на рускій народъ — а рівночасно вказувало
путь до всенародного добра і щастя. И съ
гордостю въ душі тепер бачимо, що галицка
Русь нинѣ вже не та, що буда передъ чо-
тырма роками. Замѣсть соціової байдужності
нашої інтелигенції — бачимо нинѣ майже
всюди рухъ народний, чуємо живе битьє на-
родного пульсу. Замѣсть поспільного недовѣ-
рювання, підозрівання — бачимо нинѣ загаль
Русиновъ въ згодѣ при всіхъ всенароднихъ
дѣлахъ і лишь сердечно бажаємо, щоби таї
братні згоди що-разъ більше скрѣплялися въ
нерозривну звязь щирої поспільної любови,
недоступної для всіхъ ворожихъ а хитрихъ
покусів, хотічихъ на насъ на ново роззединити.

Бачимо нинѣ всюду неупинну а ревну роботу
нашої інтелигенції особенно нашого патріо-
тичного духовенства надъ нашимъ сельськимъ
і мало-мѣщанськимъ народомъ, бачимо такожъ
— що єсть рѣчею для насъ безконечно ра-
достною — роботу народну въ самомъ на-
шомъ простомъ народѣ. Словомъ, бѣгъ почат-
ку нашихъ трудовъ до нинѣ — мы бачимо
великій поступъ до лучшого въ нашому на-
родній житю. А се додає намъ только охо-
ти і жару до дальшої нашої працѣ въ до-
теперній напрямленію.

Якъ досі бувало, такъ і на будуще ча-
сопись наша тѣсно буде звязана съ долею
руско-народною, буде отъміномъ чи народної
радості, чи народного горя. Якъ досі, такъ
і на будуще буде органомъ не якого тамъ
товариства або якої партії, але органомъ
цѣлої Руси широкої. Окликъ нашъ "Русь
для Русиновъ і черезъ Русиновъ" — буде і
на дальше згортати розсіянихъ черезъ всякий
злочастій невзгодини сиповъ Руси въ одну
могучу громаду, щиро бажаючу силы і слави
єдиної матери — Руси.

Якъ досі бувало, такъ і на будуще будемо
звѣтати нашу увагу на всі стороны нашого
житя. По-при дѣла політичного і
їого значенія не спустимо зъ ока, а
будемо велику увагу звертати на
економічний, — бо бѣгъ економічного
ашого народа зависить і наше націо-
нальна суспільна здигненіе. Щоби въ
могло мовѣ въ зеркалѣ отбиватися
ките наше народне въ цѣлой Руси,
осили многихъ здѣбіхъ і дѣятель-
тріотівъ нашихъ по всіхъ сторонахъ
землї въ Австрії і въ южній Россії
одичного надслання памъ основоположникі
про житіе-бутіе нашої інтелигенції
їго простолюдина. Тую просльбу подно-
имо і сїмъ мѣсці такожъ до всіхъ на-
шихъ Вп. Родимцевъ, охочихъ запомагати
нашу часопись своїми дописами і звѣстками.

Понеже фейлетонъ въ нинѣшній порѣ має
уже велике значеніе, то мы постаралися о
цикавій белетристичній і науковій працѣ нашихъ
найлучшихъ писателівъ въ Галичинѣ і за
кордономъ. Съ новимъ рокомъ буде введена
въ "Дѣло" нова рубрика "Оглядъ часописей",
въ котрій будуть региструватися що найваж-
нійшій голоси всіхъ часописей, передовсьмъ
галицкихъ, маючі яку-небудь важність для
Русиновъ. Таї рубрика буде мати важне значеніе
особливо для тихъ читателівъ, котрі
не мають случайності читати більшого числа
газетъ.

Просимо нашихъ Вп. Родимцевъ не за-
бувати такожъ на велике значеніе видаваної
при "Дѣло" — "Библіотеки пізнаменит-
шихъ повѣстей", котрої вже досі вийшло
13 томівъ, а котра майже зовсімъ вже ви-
перла зъ рускихъ домовъ лектуру повѣстей
на чужихъ языкахъ, а подає на рѣдкій мовѣ
европейскій взорцѣ высокихъ творівъ люд-
ского духа.

"Дѣло" і "Библіотека пізнаменит-
шихъ повѣстей" будуть виходи-
ти въ р. 1884 въ такомъ самомъ обємѣ
і въ такої же порѣ, якъ сего року. "Дѣло"
що вторника, четверга і суботы, а "Библіо-
тека" два разы въ мѣсяць кожного 15-го і
послѣднього по 2 аркушѣ друку.

Предплату на "Дѣло" виносить на
рокъ 12 зр., на початоку 6 зр., на четверть
року 3 зр., на мѣсяць 1 зр. Предплату на
"Библіотеку пізнам. повѣстей"
виносить: на рокъ 5 зр., на початоку 2
зр. 50 кр., на четверть року 1 зр. 25 кр.
Предплатники "Дѣла" платять за "Библіо-
теку пізн. пов." на рокъ лиши 4 зр., на
поякуну 2 зр., на четверть року 1 зр.

Для Россії предплата "Дѣла" ви-
носить на цѣлый рокъ 12 рублівъ, на початоку
6 рубл., на четверть року 3 рубл. На
"Дѣло" вразъ съ "Библіотекою" на рокъ 16
рубл., на початоку 8 рубл., на четверть року
4 рубл. На саму "Библіотеку" на рокъ 5 рубл.,
на початоку 2 рубл. 50 коп.

Новоприступаючі Предплатники "Библіо-
теки пізн. пов." достануть даромъ поча-
току славної повѣсти Маврикія Іокая "Золо-
тый чоловѣкъ", котра зачине печататися ще
сего року.

Предплату слѣдує пересылати (найдогод-
нійше переказомъ почтовымъ) до "Адміні-
страції Дѣла во Львовѣ".

При письменномъ замовленію "Дѣла"
або "Библіотеки" просимо все точно подати
адресу замовляючого, часъ, до якого має
засориси посылатися і часъ сплати належної
предплати.

Рівноожъ просимо всіхъ Вп. нашихъ
Предплатниківъ, у котрýchъ маємо ще зале-
гості, щоби чимъ скорше ихъ надіслали,
бо съ концемъ року редакція мусить вироб-
нити всі свои рахунки.

Редакція і Адміністрація "Дѣла".
ул. Галицка ч. 44.

Надгробне слово рокови 1883.

Простѣть єму! Онъ і самъ не знавъ до-
бре, що чинивъ! Адже бѣгъ бувъ рокомъ
"ргасу organicznej", — і вже се одно ореченье
повинно будти въ вѣсі мілосердів.

Родився бѣгъ шляхтичемъ-войовникомъ,
підъ авеціїями вбанкротованого і безъ пенсії
і звѣщи, видаленого войовника Марса. Се
народжене було іроніюю і заразомъ ворожкою
єго житя. "Бляга будеть имя єму" — стояло
написано надъ єго колискою, — і бѣгъ радъ
не радъ мусить остатися вѣрнимъ своєму при-
значенню.

Выхиливши голову зъ колиски часу, бѣгъ
почавъ лепотѣти: "Zgoda! Zgoda! Bracia Rusini
i bracia Polacy!" — і почавъ збирати фонди
на перекупленіе выборцівъ. Ще не вети га-
дану навчитися мыслити, коли почавъ кс. Ка-

линцѣ напіштувати ідеї до єго брошуръ о
інтернатѣ Змартвихвстанцівъ, въ котрій въ
поза фразъ о томеранці і любові видніється в-
зутка ряса.

Чи дивно вамъ, що бѣгъ малку почавъ розбивати на гладкій дорожѣ, почавъ на-
падати людей, котрій грозили стати въ дорожѣ
єго самовладству? Адже бѣгъ бувъ въ поко-
лінні Марса і сердечно ненавидѣвъ нещахет-
ныхъ противниківъ. Для того бѣгъ скосивъ
такихъ противниківъ, якъ Барвінській, Рож-
анській та Церкевичъ...

Виборы до сойму галицкого були єго
найулюбленишою працею, а самі наради
того сойму були для него великимъ празни-
комъ. "Вилами молоко єли, по борщи ходаками
ходили, по бородѣ текло, а въ ротѣ сухо бу-
ло," — таку учути заставивъ бѣгъ нашему наро-
дові підъ пышною назвою "ргасу organicznej".
Возвращавшися "Czas" благодатями єго, а "Ки-
євій Lwowski" изъ опозиційного органу пере-
мінився въ славословный.

Русе Вѣче було єму дуже немиле і бѣгъ
підбирає цѣлу купу свого хробача, щоби якъ
ст旣 розточило таї фундаменты, котрій поклавъ
руській народъ підъ будову єго будучності.
Хробаче кинулось і хочь фундаментовъ не
розточило, то все таки скрипу і писку наро-
било великого.

Дивне якось уподобанье найдовъ бѣгъ въ
ке. Стояловському. "Сей єсть синъ моїхъ возлю-
бленихъ, о немже благо-волихъ". И кинувся
той синъ возлюбленный єхъ огнемъ гдѣнімъ
небожчика Донь-Кихота уничтожати рускій ка-
лендарь, "Але вѣтракъ, замахнувши могучимъ
криломъ, ашибъ бѣгажного рицаря въ коня і
аломавъ єму одно або два ребра."

Ви тямите, якъ бѣгъ щиро радувався за-
ложеню "rgasni narodowej" за музицкій
грошъ? Але не кладѣть єму того въ за надто
велику вину, таюючи, що бѣгъ зовсімъ не смут-
ився поерамленю галицкої автономії кра-
ївої і галицького школицтва на соймѣ кра-
ївомъ.

Святкованье памяти Яна Собеского, того
великого героя, що другимъ помагавъ а собѣ
помагчи не мігъ, було зовсімъ єго дѣломъ.
Онъ підшепнувъ львівській радѣ мѣскій зна-
мениту ідею: наказати Русинамъ ілюмину-
вати єхъ, щоби ополя можна кричати: "Na-
wet Rusini kota i poklon bija."

Але бляга єго проявлялася не только на
полі пустомельства. Онъ умѣть бути і про-
дуктивнимъ і обдаривъ настъ жвлѣннією
трансверзальною і необтучнимъ бѣгъ неї
Schweiggeld'ами, та банкомъ краївимъ і об-
тучнимъ бѣгъ него п. Вротновськимъ єхъ єго
планами реформи галицького чоловѣчества.
Користи жвлѣнніє трансверзальної — то ка-
нарокъ на деревѣ, а Schweiggeld'ы — воробець
въ жмени. Користи банку краївого — то му-
зика будучности, а 8-тисячна пенсія уплачива-
на п. Вротновському, то ґрунтъ. Beatus ille
qui procul negotiis" — сказавъ п. Вротновській
получивши пенсію і поїхавъ за границю. Не-
вдячна Галичина! Ты не підзналася на тѣмѣ
чоловѣць, котрій хотѣвъ тебе основно зрефор-
мувати: що єсть въ нутрѣ твоїмъ, то мало

бути на верхѣ, а що на долнѣ, то мало бути
на горѣ. Але ты не приняла єго благодївнїй,
і ще й наругалася єму. Але не смѣйте пе-
редчасно! Онъ поїхавъ до Марсала органі-
зувати флоту на Чорнмъ Мори і колись,
одного прекрасного ранку, приїдуть на потіху
і на подмогу тобѣ — фотографії твої флоту,
такъ якъ приїшли въ р. 1864 на поратунокъ
упадочному повстанню!

На єго мѣсце дѣстали мы п. Згурскій
єго 18 "банками людовими." Коли той не
поднесе настъ такою машинною якъ въ третє
небо самого абстракційного добробыту, то вже
ніякої сила не поднесе настъ туды. Тожъ
мужаймося і радуймося, бо п. маршалокъ
крайовий будить за настъ.

Вы гадаете, що сей небожчикъ, котрого

Предплатна на "Дѣло" для Австрії:	для Россії:
на цѣлый рокъ	12 зр. на цѣлый рокъ
на початоку	6 зр. на початоку</

въ державѣ и священства латинскаго въ Галичинѣ, але ведли специальныи его отношенія трактуватися повинна.

А тіи специальнии его отношениа суть:

1) Русины галицкї, яко католики греческого обряда, въ вѣрѣ нѣчимъ не рѣжните бѣ прочихъ католиковъ, рѣжните только бѣ нихъ въ обрядахъ церковныхъ; а передовѣмъ важно есть рѣчею, що священикамъ рускимъ вѣльно есть передъ рукополаганіемъ женитиса. Отожь рускіи священики не

никъ тѣла усопшихъ въ далека спроваджає и разъ больше для настъ наглячу и навѣть пеку-ииншъ особеній священнодѣйства сповине, не повиннѣ въ конгрю душпастиреи вчислятиса: бо такій трудъ священика, при котрѣмъ свое господарство, жерело своего удержанія за-недобуе и съ шкодою бѣсть договору лишае, заслу-гует на особенне вынадгороджене; и урядники цѣсарскї, маючи свою постоянну пенсію, при комісіяхъ замѣщевыхъ побирають значи-дѣты, котрѣ имъ въ пенсію не вчисляются.

2. Належить просити, щоби душпастиреи не були обовязаній, яко того въ Regierungsgtorg-lage передъ колькома лѣтами въ думѣ державной предложеній вымогано, предкладати фасії вѣхъ своихъ приембѣ, потомъ урядами политичными спроваджатися маючи, бо при тѣмъ священство на многій секатурѣ було выставлене.

3. Рускіи священики особливо яко адми-нистраторы парохій часто на великий утраты суть выставленій, бо часто буває, що священи-ники и то ревнѣйши, закимъ доступлять щастя, узыскати презенту на яку парохію або ка-пелянію, черезъ кольканайцать лѣтъ колька-найцать разъ принуждены суть съ своими ро-динами и придаными загосподарованемъ ча-сто въ далекій сторонѣ недобровольно на іншу администрацію перепроваджатися, скоро іншій священикъ превенту на парохію ними адми-ністратору получить. А таке примусове пере-проваджене есть очевидно ихъ матеріальною руиною; отже просити бы належало, щоби адми-ністраторы парохій за таке примусове пере-provаджене на іншу администрацію полу-чали отповѣдне отшкодоване въ фонду рели-гійного.

4. Депутація, котра має выслатися, и то на коштъ цѣлого священства, бо трудно, що-бы кто на своїй коштъ до Вѣдня щати и тамъ довше, яко сего буде треба, забавитися мѣгъ и хотѣвъ, має выратися въ поважнѣйшихъ и свѣтлѣйшихъ душпастиреи (e clero curato, о котрого спрану ту ходить).

На туо депутацію повиннѣ вѣсъ священи-ники обохъ дієцезій певный датокъ яко най-скорше вложити, котрый Всесвѣтлій Ордина-ріята зволять назначити, бо тая депутація въ интересѣ вѣхъ священиківъ має дѣлати.

5. Най тая депутація такожъ въ имени руского галицкого священства предложити и то чѣрвою бѣзъ систематизованого сотрудника), въ котрохъ то церквахъ чергою богослуженье и ка-тихизація по приписамъ отправлятися маючи, що для душпастиреи есть утяжливо, а для народа некористно, бо позбавленій есть спо-собности належного морального и религійного наставленія; а для душпастиреи въ такои ре-гуляціи парохій двоякій походить некористи:

а) Що при тыхъ афілюваныхъ церквахъ, давніхъ парохіяхъ, находятся грунты ерекціо-нальни, котрій душпастиреи въ конгрю суть вчислени, але про ихъ отдаленѣсть бѣзъ вѣка несправленій, малій только и далеко меншій пожитокъ приносить, яко въ інвентарѣ парохіальному въ мѣру прочихъ грунтівъ тои самой мѣщевости есть почиленій съ шкодою душпастира.

б) При регуляції парохій подѣлено тіожъ на парохіи и капеляніи мѣщеви, съ опредѣ-леніемъ, що капеляни, котрій рѣвну съ парохіями мають працю, хотя таюжъ бенефіція-ти, далеко меншу яко парохи дотацію (кон-грю) получають, до недавна рѣчно только 150 ар., теперъ 210 ар. а. в., а такихъ капеляній на шкоду священиківъ постановлено надмѣрно много, бо въ дієцезії перемислской болѣше яко пяту часть, а въ архідієцезії львовской болѣше яко четверту часть вѣхъ самостійныхъ душетаровництвъ; и то межи капеляніи почислено приходы надъ 1200 до 1400 душъ числя-чай, въ которыхъ ведли нормалівъ при пароху и систематизований сотрудникъ бути повиненъ.

3. Латинскіи парохіи мають свій fundus instructus, яко то: робочій конѣ, коровы, збожж, возы, плуги и іншій орудія господарскї; ру-скіи парохіи того всіго не мають; рускіи свя-щеникъ, чи то администраторъ, чи парохъ, если не має помочи бѣ родини, обявивши па-рохію, не має чимъ грунтівъ ерекціональныхъ обробити, и колька лѣтъ минає, закимъ по-требный до господарства інвентарь може собѣ приспособити; а тымъ часомъ грунтъ недоста-точно управляемый далеко меншій пожитокъ приносить, яко въ інвентарі парохіальному почисленій. Се належить уваглядити.

4. Прѣмы епітрахильній за дѣйства, до которыхъ душпастиреи въ уряду не есть обовязаній, на желанье поодинокихъ прихожанъ отправлюваній, безъ которыхъ могли бы обйтися, яко за похорони, при которыхъ свяще-

ницкій яко голова, Михайло Ольховий заступникъ головы, Дмитро Ольховий секретарь, о. Никола Колтунюкъ касієръ, Олекса Пеленський библиотекарь, Іванъ Добровольскій в Гірнило Львінській заступники видбовихъ. П. выборъ видбу хоръ мѣщанъ отспівавъ основателямъ читальї "Многа лѣта", а оттакъ поступили вечериці. Хоръ підъ проводомъ Вс. о. Н. Колтунюка отспівавъ "Щастя, наше Боже" и "Верховино", а потімъ Дмитро Ольховий виголосивъ слѣдуючі стишкі свого утвору.

Минула весна и літо тепленькое
Минуло время и вѣкъ таїженъ кѣ
Минуло рабство, а настало воля,
Лиши не минула лиха наша доля.
Братя нещастній, що жъ маємъ дѣлати,
Щобъ ту лаху долю бѣть настъ отогнati?
Гаразду для себе и славы давної
Кождый разъ желавбы для отчини своей.
На се мудрій люде таку дали раду,
Що только провітовъ дойдемо до ладу.
Тому то премного книжокъ написали
Та газетъ усякихъ понавдавали.
Только люби брати зсего користаймо,
Ta до сей Читальнъ громадно ступаймо,
Учимся, читаймо.
Не жалуймо труду,

А колись зъ настъ будуть просвѣщени люди!
Всѣ присутні правили сей стихъ оплеска-
ми, а на лиці кождого малювалась радость в
охота. Потімъ хоръ отспівавъ ще "Миръ нашъ братя" и "Мы въ лугъ пойдемъ." Присутні такъ були розъохоченій, що сейчась приступило 13 по-
выхъ членовъ, а мѣжъ тими и 3 дѣвчатами: Софія Юлія Прухницкій и Євдокія Квасовичева. Можна сказать, що въ читальніи комарянській взорвцевий порядокъ. Членовъ на той рокъ було 76, а нада-
сть, що сего року буде о много бѣльше якъ 100, бо и жінки тожъ приступаютъ въ члены.

Случайний гост.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Вѣсти про коаліцію австрійскихъ аристо-кратовъ противъ угорского предложенія о юти-нныхъ супружесствахъ) не були позбавленій реальній подтасовки и хочъ цѣла акція не має того харак-теру, якої приписували єй нѣмецко-ліберальній газеты, то все таки есть доказанимъ фактъ, що въ посльдніхъ часахъ зголосило 21 ав-стрійськихъ магнатовъ, маючи видигань въ Угорщинѣ съ жаданьемъ признання імъ права го-лосу въ палатѣ угорськихъ членівъ. Мотиви сего кроку мають характеръ бѣльше религійно конфесійний або антисемітскій, яко политичній и тому то не можна въ цѣлому рухъ добавити нѣякого не-безпечності для теперѣшної системи абсолют-ности президента угорского кабінету Тисої.—Като-лицкій кружки вѣденській аристократія не могли глядѣти обоятно, яко справедливо замчає одна угорока газета, на борбу, которую веде бѣзъ дишного часу угорскій епіскопатъ разомъ съ одною ча-стю угорской аристократії противъ ліберальній уряду. Борба тая визвала загальній интересъ въ Австрії, а питанье религійнихъ интересовъ, що дотеперь держалося въ рамкахъ теоретичної дискусії, набрало въ виду внесеного угорскимъ правителствомъ закону реальній видъ. Ревній угорокъ католикъ зачали глядѣти за союзниками, що съмъ боць Литавы и ініціатива въ той спр-есть іхъ дѣломъ. Внесений угорскимъ правите-ствомъ законъ має природній противникъ въ сторонництвѣ антисемітствъ, котрій покидає собѣ задачею не допустити до его ухваленія, щоби придавити бути жидовъ. — Цѣлый рухъ вы-кликаній въ кружкахъ австрійской аристократії буде мавъ яке практичне значеніе — ѿ друге дѣло. Агігація противъ закона, що має бути на ново внесений въ палатѣ членівъ, синукала та-жожъ і правительство до енергічайшої акції въ его користь, бо хочъ наприятне закона не грозить призою кабінету, то все таки були для Тисої дуже неспрѣтно, наколи бѣ ему дове-лоса другій разъ стати въ ролі побѣдженого. Въ виду випадку, якої розпоряджає Тисо, були отже голоси австрійскихъ аристократовъ маже безъ значенія. Зъ другои стороны отрѣбася панть интервенція австрійскихъ аристократовъ въ угор-скій соймъ, ѿ неприхильнимъ поглядами ѿ самѣмъ консервативнѣмъ сторонництвомъ, котріе про-дережуючися засадами: "Що не хочеш, щоби тобі робили, не роби и другимъ", ѿ взглядовъ політичніхъ загаломъ противніє мѣшанію въ спрѣвѣ угорской. Яко глядѣти на тую спрѣву въ затвори-скіихъ кружкахъ аристократичнѣхъ, ѿ найлучше илюструючи прилюдній заявленіє кн. Лихтенштайн-на, кн. Кевенгюлера въ бар. Тінти, котрій оголо-сили въ газетахъ, що зовѣтъ не пріймутъ уча-стю въ нарадахъ угорского парламенту.

(Програма посла Лінбахера), котру розвинувъ бѣзъ звѣтній брошурѣ, знайшла вираз-такожъ въ бесѣдѣ, держаній нимъ недавно въ ка-толицко-політичній касії въ Зальцбургу. Лан-бахеръ посталивъ ту на установи нѣмецко-на-ціональному а ѿмъ ліберальній праця витаса-ти великимъ вдовеленіемъ сїї звортъ въ політиц-зальцбургскому посолу въ виражася переконаніе що бїнъ въ многихъ пыткахъ буде ішовъ разомъ зъ нѣмецкими лібералами. — Въ бесѣдѣ въ Зальцбургу звѣтася Лінбахеръ пр-шено въ Зальцбургу звѣтася Лінбахеръ пр-

ДОПИСИ.

Отъ Яворова.

Дні 6 (18) грудня с. р. отбулася музикально-декламаторска продукція воспитанницъ дѣвочого наукового заведенія при монастырѣ інокинь Ч. са. Василія Вел. въ Яворовѣ въ присутності прокуратора монастыря Впр. о. Крылошанина Лозинського, управительства заведенія, учителькоў и сродниківъ воспитанницъ. Игра воспитанницъ на Фортепіанѣ, спѣвъ и декламація на рускому, польскомъ и нѣмец-комъ языкахъ були виконаній хорошо съ на-лежною прецизією на повне вдоволеніе вѣхъ гостей, межи котрими були знатоки музики и спѣву. Повна признательність належиться Преч. інокинямъ, управляючимъ симъ велими пожиточными образцевимъ заведенемъ, яко и Ч. панямъ учителькамъ, именно: К. Кре-синській, М. Каталинській, Е. Мотыкевичевій, и Л. Обеть, котрій яко здѣбій педагогистки-учительки провадятъ воспитанницъ въ мораль-ній и науковій ваглядѣ примѣрно и совѣ-стно, и съ пожертвованьемъ трудятеся около пропаганда та оновленіе вѣхъ гостей, межи котрими були знатоки музики и спѣву. Повна признательність належиться Преч. інокинямъ, управляючимъ симъ велими пожиточными образцевимъ заведенемъ, яко и Ч. панямъ учителькамъ, именно: К. Кре-

синській, М. Каталинській, Е. Мотыкевичевій, и Л. Обеть, котрій яко здѣбій педагогистки-учительки провадятъ воспитанницъ въ мораль-ній и науковій ваглядѣ примѣрно и совѣ-стно, и съ пожертвованьемъ трудятеся около пропаганда та оновленіе вѣхъ гостей, межи котрими були знатоки музики и спѣву. Повна признательність належиться Преч. інокинямъ, управляючимъ симъ велими пожиточными образцевимъ заведенемъ, яко и Ч. панямъ учителькамъ, именно: К. Кре-

Слава наша не поляже!
Не поляже а розкаже,
Що дѣялось въ свѣтѣ,
Ція правда, чиа кривда
И чи мы дѣти!“

Потомъ здававъ свое справа зданіе секретарь Онуфрій Гелемей а по нѣмъ касієръ Олекса Пеленський. Сей отчитавъ доходы и выdatki читальнї; зъ нихъ довѣдалисѧ, що читальнї мала 89 ар. выdatku a 80 кр. недобору. О. Бачинський зъ Клобука вибѣсъ дати уступаючому вы-дѣлови слово довѣрія, на що всѣ згодилися. Ог-читано и одобreno затымъ статуты читальнї. Ог-такъ приступлено до вибору нового видѣлу, въ котрого складъ вѣйшли мѣщане: Михайло Прух-

твъ жаданія Чеховъ, щоби кождый урядникъ державный въ Чехахъ зновъ добре оба краевыя языки и думе, що такій жаданія не дадутся оправдати анѣ закономъ анѣ практичными потребами, Догидаючи отишено галицкимъ а именно пытаніи обсады хелѣніць лишь урядниками краевыми спротивляюще сому желанію рѣшично и покикуєса на то, що тыльчѣ роботниківъ славинъ знаходить заробокъ въ краяхъ нѣмецкихъ. Линбахеръ не праизася въ своїй програмовій бесѣдѣ до нѣякої спбльности съ „галитами а заявляє себе робочасно противникомъ централізму. — Централізмъ веде по думцѣ Линбахера до надъужига державы супротивъ краївъ а федералізмъ выдражує надъужига краївъ супротивъ державы и лише въ автономичомъ направлению лежить точка, що сполучає гармонію краївъ корони съ цѣлостю державы.

(На внесеніе дра Войновича) выбравъ хорватскій соймъ комитетъ однайзята, котого за даце перестудовати справу засновання конституції и здати соймови справу. Комитетъ, въ котого склали входяти люде вѣляніхъ партій, зачавъ свою задачу бѣть того, що заражавъ такжѣ хорватскаго краевого, якъ и бѣть угорскаго правительства великихъ актівъ и кореопонденцій, бѣночихъ до справы вивѣсокъ въ запросіи на свою засданія министра Бедековича, бана Юони и давнійшаго бана гр. Пеячевича. Но вже въ самомъ починѣ акціи стрѣнуясь комитетъ съ не поборимыми трудностями. Угорске правительство отказало по просту предложеніе актівъ, бана гр. Юони заявилъ, що бѣть вступивъ до выдѣлу, що би информуватися, а не на то, щоби самъ дававъ інформації, въ прочимъ цѣла афера мала мѣсце не за его управы и тому бѣть не може отповѣдати. Министръ Бедековичъ отказалъ такожъ великихъ вилонен, вказуючи на те, що бѣть въ хорватскому соймѣ яко звичайний посолъ передъ нѣкимъ не обовязаны отповѣдати. Гр. Пеячевичъ не явився зозѣмъ въ комитетъ и казавъ оказати, що бѣть не має нѣмецкихъ пояснень давати, хиба що соймъ потягнувъ его зада дѣяльності въ характерѣ бана до отвѣчальности. Цѣлій матеріалъ доказовий обмежається отже на колькохъ актахъ, удѣленыхъ комитетови краевымъ правительству, а комитетъ сконстатувавъ при ихъ помочи лишь загально звѣстну рѣчь, що въ мѣсяціо вересню 1883 р. заведено въ Хорватіи статутъ выемковій. Зъ актівъ краевого правительства показуєся, що директръ скарбу Давидъ попрабавъ въ серпніо м. р. вивѣски съ подвойними написами противъ вѣдомости и волї краевого правительства и що хорватське правительство не толькоже що не дало зъ овоєи стороны призовленія, але завѣгды уважало ихъ незаконными. Правительство хорватське получило вже въ р. 1882 вѣдомость о прибутії такої двоязичной вивѣски въ Есегъ, нѣкого однакоже не зробило, щоби єї усторонити. Що до минувшої, то всѣ члены комитету годятся на то, що угорске правительство допустилося нарушенія закона угодового и що оно після замѣсть направленія лиха прійшло до формального зломання конституції. Въ виду того поставили дра Войновичъ въ имени меншості и Гнайгевичъ въ имени більшості внесеніе, щоби запротестувати противъ нарушенію закона угодового въ найкардинальнѣшихъ точкахъ. Меншості комисії пішла однакоже ще дальше и внесла резолюцію жадаючу, щоби хорватскій посолъ такжѣ довго не вступали до угорскаго сойму, поки президентъ министръ не возьмє назадъ свого заявлена, що бѣть уважає себи въ правѣ засуспендувати конституцію и завѣгды єї буде суспендувати, наколи се за потребне узнасть и коли соймъ державный дастъ ему на се свое призвованіе. О тоймъ більшості не хоче нѣкого знати. Обѣ сторони предкладають висланые адреси до монарха, межа проектами адресъ заходить однакоже значна рѣжниця, бо хоче и адреса більшості вказує на надъужига угорскаго правительства, въ виду которыхъ хорватська конституція есть лишь фикцію, то она звертається до цѣса, яко покровителя всілого конституційного порядку и выражаетъ надѣю, що бѣть конституцію воръмъ въ свою опіку. Проскти адреси, зредагованій меншості, мѣстятъ цѣлій рядъ жалобъ и жадає висланы регніколарійна комисія для ревізії угоды, въ тоймъ направленію, щоби она обіймала лишь чисту персональну унію межа Хорватію и Угорщину.

ЗАГРАНИЦЯ.

Нѣмеччина. Слови кождого пануючого, высказани прилюдно при якій небудь злагодѣ мають завѣгды велике значеніе, бо по країнѣ мѣръ доказујуть поглядъ найвишого правительства народу на ту або другу справу. Тыма більшіе значеніе мають слова такого монархі, который управляетъ державою, що зажимає помѣжъ другими найважнѣшими мѣсцемъ. Такою державою есть безперечно нынѣ Нѣмеччина, бо она то есть нынѣ тою державою, которая всѣмъ другимъ дає певій напрямокъ политичній. Коли отже заговорить нѣмечкій цѣсарь, то не диво, що слова его сейчасъ разнесутся по цѣлій Европѣ и кождый слухаєхъ, яко голосу пророка. Не такъ то ще давно, коли нѣмечкій цѣсарь старався успокоити занепокоєну Европу и ручивъ за миръ. Видно однакоже, що слова его не великій знайшли отгомонъ въ народахъ Европы, коли цѣсарь Вильгельмъ при злагодѣ новорочинъ желанъ, яко ему склали берлинскій магістратъ, видѣвши о спонукальни засланніи желателівъ знову о крѣпкіхъ новонахъ міра. Въ своимъ писмѣ до берлинскаго магістрату сказавъ цѣсарь межа іншимъ: Найбільше вдоволе мене, що зміна року насту-

пила середъ обставинъ, котрий запевнюють надѣю на мирній нѣчимъ незакаламучени часы".

Соймъ прускій розпочавъ 8 с. м. дальшаїи свои обрады. Побачає обрада надъ статомъ міністровъ жалупавши одинъ посолъ зъ центрумъ, що зарядъ прайзгельственныхъ желѣніць дає протестантамъ билеты за знижену цѣну, а католикамъ, що бѣхали на вѣчі до Диселдорфъ, не хотѣвъ ихъ давати. Якъ разъ підчасъ сеї бѣсѣди вийшовъ бувъ міністеръ внутрішніхъ дѣлъ, а комісаръ прайзгельственій заявивъ, що міністерству съ бѣмъ нѣчимъ не звѣстно. Тогда сказавъ юс. Віндгорстъ, що сеї дуже сумно, що міністерство єве знає, що дѣєса въ краї, и заявивъ, що жадає єтъ міністерства фінансовъ предложенія того розпорядженія, після котрого головнимъ предѣдателямъ желѣніць не вольно давати католикамъ билетовъ за знижену цѣну. — Сими дніми оголошено новий начеркъ закона о забезпеченні роботниківъ на случай якої нещасної пригоди. Въ законахъ сихъ пороблено значній змінъ такъ що мѣжъ симъ новимъ начеркомъ а подобнимъ давнійшими заходить велика рѣжница. „Nordd. Allg. Ztg.“ каже, що головній основы сего начерку суть дѣломъ самого кн. Бисмарка яко и въ загалѣ цѣла соціальна реформа. — Зъ офіціозныхъ жерель довѣдуюмося, що съ концемъ цвітнія прійдуть до Берлина італіанській король і королева. Зъ сего самого жерела довѣдуюмося, що пана не подають нѣмецкому престолонаслѣдникови за єго отвѣдніи особливимъ письмомъ, яко король Гумбертъ. — Въ Новомъ Йорку померъ 5 л. січня дра Едвідъ Ласкеръ. Покойникъ бувъ жidомъ и родомъ зъ Познаньшини. Онъ бувъ однимъ зъ найважнѣшихъ нѣмецкихъ політиківъ и стався вразъ съ Бенінгзеномъ основателемъ либерально-народного сторонництва. Въ 1860 р. виступивъ ѿнъ зъ сего сторонництва и виступивъ до постуцовцівъ, до котрихъ належавъ яже до 1866 р., по чѣмъ утворивъ сторонництво сепціонистствъ. Въ послѣдніхъ часахъ страдавъ Ласкеръ умомъ и лѣкарі выправили єго до Нѣмції, а коли и тутъ не багато ему полекашо, ѿнъ піхавъ до свого брата въ Сполученыхъ державахъ, где и померъ на розмігчене мозгу.*

Італія. 9 л. січня відбулося въ Римѣ велике торжество въ память покойного Віктора Емануїла. Въ торжествѣ симъ взяло участъ около 30.000 людей, мѣжъ сими 2000 делегатовъ р旣жнихъ товариствъ отъ 500 хоругвами и 30 музиками. Всѣ італіанській осади вислали своїхъ делегатовъ; мѣжъ сими були такожъ и делегати зъ Хилье, котрий два мѣсяція були въ дорозѣ. Вже бѣть 7 год., рано зібраєса народъ на площахъ Барберіни и на улиці Систіна. О 9 год. рушивъ похдь середъ музики и співання народніхъ пѣсень до Пантеону, где спочивають мощи покойного короля. Церкви и гроби були оббити чорно-золотими драперіями. На службѣ божії, котра отпраївалася при гробі покойного короля, бувъ король Гумбертъ стъ цѣльмъ дворомъ и много другихъ достойниківъ. По службѣ божії переходивъ похдь черезъ церкви и складавъ вѣнції на гробі короля. Замѣто є, що правительство не дозволило Тріестинціямъ зъ Тріденту складати вѣнції на гробѣ и то не лише крѣпкіхъ силъ тѣлеснихъ на многі ще лѣта єго політичної и літературної дѣяльності на славу и щастя такъ влюбленої Німѣцьї. Старенький нашъ о. Стефанъ Качала съ великою увагою слідить за ходомъ дѣла нашихъ народніхъ и въ важнійшихъ моментахъ народного житя забирає голосъ чи для заходіти чи для перестороги. Стада єго, умщена въ послѣдній числѣ „Дѣла“, написана съ глубокимъ чувствомъ и яснимъ широкимъ поглядомъ на нашій дѣла народній, мусѣла конечно зробити въ всѣхъ кругахъ велике впечатленіе. Читатель нашъ ще неразъ будуть мати случайності почути досвѣдніе и сердечне слово о. Стефана Качала зъ нашого „Дѣла“ и толькоже рѣширо яко и є — будуть бажати, щоби тое слово зъ підъ єго пера проносілося и гомоніло по цѣлій нашейъ Руси ще многі, многі лѣта!

— Отпоручники на зборѣ вдовично-сиротинського фонду епархії перемисько мають після порученія епископії консисторії приїхати перше до Львова на зборѣ отпоручниківъ въ дѣлахъ конгресу, окрімъ тихъ священиківъ, котрий зъ власною волѣ склоняться приїхати. Зъ того надѣйтися можна, що зборѣ отпоручниківъ, котрий має отбутися 10 (22) січня, що до свого значенія представляти буде відомий и надѣйтися зъ него немалохъ результатівъ.

— Про побѣтъ нашого руско-народного театру въ Бродахъ одержуємо сего дня досвѣдніе, зъ котрої на тепер вимаємо толькоже уступъ до тѣчачій приятия нашого театру черезъ бродську публичності: „Въ Бродахъ гостити нашъ театръ вже двѣ недѣлі. Цѣла тутешня публичності приняла єго симпатично, тоже бодай доси дирекція не може нарѣкати на ровнодушність публіки. На представленияхъ „Чорноморцѣвъ“ и „Гальки“ мали всѣ мѣсяць салѣ театральної занятії; чилено зобралися публіка и на представленіе „Олеої“, а зъ прочихъ чотирехъ представлень мала дирекція дохдь. Наше патріотичне духовенство свѣтило добрымъ примѣромъ; жаль однакоже сказати, що гдяжки свѣтской рускій навѣть заможній доми не бували доси въ театрѣ.“

— П Гембіцкій, одинъ зъ найлучшихъ нашихъ артистівъ драматичніхъ, перейшовъ отъ лат. нового року зъ труни и. Ом. Бачинського до руско-народного театру підъ дирекцією и. Бібровича и Грыневецкого.

— Нова читальня закладається въ Боркахъ великихъ въ повѣтѣ тернопольському. Яко основатель підписався 18 господарѣвъ съ о. К. Печерськимъ на чолѣ. Статутъ до ц. к. намѣстництва внесений черезъ редакцію „Батьківщины“.

— Зъ підъ Бродовъ пишуть намъ: Руска читальня въ Гаїхъ Староброздскихъ намѣрле устроїти въ день св. Іоана Крестителя по Богоявленію музикально-декламаторскій вечерь, на котрий Ви. Родимцѣвъ окрестності Бродовъ запрошую. — Отъ Відпуль читальнѣ.

— Въ селѣ Дороговѣ коло Войнилова закладається заходомъ приходника о. Турчмановича товариство „Правда“ на взорець Закомарской Правды.

Сумна вѣсть, яку мы подали вже въ попередній числѣ, що попрощавши на вѣки съ нами

о. Кирилъ Церкевичъ

славнозвѣстный патріотъ рускій, неутомимый и неустрошимый дѣятель заступникъ руского народа, участникъ всого політично-народного руского житя Станиславії, розходиться по нашій Русі, наповнюючи невимовнимъ жалемъ всѣ патріотичній рускій серця, докидаючи важкій причинію до нашихъ народніхъ утратъ. Толькоже знаючи обставини трудного вѣку покойного о. Кирила, можна оцінити, яку вагу мало те житє для народа руского, якої значеніе суть для него тихъ 59 лѣтъ переборніхъ вѣку, а 31 священства сего убогого сѣльського руского священика. Самъ убогій, борючійся съ недостаткомъ, не залишивъ нѣякої спосібності, щоби принести трудомъ и жертвою для кожного дѣла въ користь народу свого дорого, — и не було у него нѣякого взгляду на свое нужденіе материальне положеніе, въ тихъ хвиляхъ, коли ввалилося на важкій яке добро народне, при котрому требуло смою и неустрашимо виступити и за котре можна було терпѣти. А єя любляча народна душа не була нѣмою и для звичайнихъ страдань людей. На зборахъ отпоручниківъ вдовично-сиротинського фонду виступавши бувъ горячо за поліщеніемъ долї вѣдь и сиротъ священиківъ, зъ якої причини бувъ вибраній до контрольної комісії. Съ неинакшимъ сердемъ относився ѿнъ и до свого духовного стада, до своїхъ парохіянъ.

Такъ и оплакує съ родиною покойника вся Русь утрату страдавшого и болѣшого съ нею сына свого. Вѣчна єму память!

— Зъ підъ Солотвино пишуть намъ: Священики зъ нашого кута умовилися, що 1) приступати якъ найчисленнѣше съ уїдлами до „Народної Торговлї“ у Львовѣ; 2) купувати для церкви свічки цѣлыми сотнами, щоби люди на свята и празники не купували у жидовъ пустыхъ и коптичихъ лобівокъ, та ради нехай зискає скарбона церковна и наша „Торговля“ у Львовѣ, нѣжъ жидовокъ перекупні по мѣсточкахъ и сельскихъ корчмахъ. Унаста зносить на большій празники до одної церкви часомъ 100—200 малыхъ свічокъ; 3) такъ само купувати для братствъ церковнихъ вѣскъ такожъ лише въ нашій „Торговлї“ львівській, бо чей же лучше, коли свій заробіть, нѣжъ зновъ жидовокъ перекупні, котри часто той артикулъ купують у одного священика, а спродають другому въ найближнѣй сусідствѣ. Просимо лише підѣдателю „Торговлї“, щоби подали въ анонсахъ докладну або хоче перескочу цѣну вѣблівихъ сортъ тихъ артикулівъ.*

— Пригадуємо священикамъ-депутатамъ, котрій зъїздиться до Львова 10 (22) с. м. на великий соборчикъ, а будуть мати які потреби до скленівъ, що на знайдути нѣгде такъ низьку цѣну въ такъ доборніхъ товарівъ, яко въ „Народній Торговлї“ у Львовѣ. Сподѣаемося, що вечеромъ того дня побачить завѣдатель нашого склену передъ собою випорожненій поліції и скринї, а повину касу.

(К.) И. Онишкевича „Рускої Бібліотеки“ (третого тому) готовий вже 17 аркушівъ; кінчаться власні твори Я. Головацкого зъ II-ої частії виданого 1847 р. „Вѣнка“. Покойний проф. Онишкевичъ задумавъ бувъ подати въ III-ому томѣ крѣмъ трехъ галицькихъ письменівъ, такожъ гдяжкихъ українськихъ. Однакожъ тепер призбирався толькоже матеріалу, що съ бѣдою лише поміжтимається творы Шашкевича, Вагилевича и Головацкого, а о українськихъ и бесѣдъ бути не може, такъ яко объемъ сего тому „Рускої Бібліотеки“ въ мѣру поставленої цѣни предплати (150 зр.) не може переносити 22 арк. друку. Звертаємъ увагу В.П. Родимцеву, що підѣдателъ „Дѣла“.

— Зъ Богородчанського доносять намъ: „Наша Рада повѣтова отбула недавно свое повне зображеніе и нараджувала межи іппії надъ тымъ — познати творы трехъ першихъ знаменитихъ талантомъ и вигрэзаюло працею роботниківъ на н

— "Przegląd Lwowski", известный двоих дневникъ, выдававшийся черезъ 13 лѣтъ Ко. Едвардомъ (Едью) Подольскимъ, нападавшій безсознательно на Русиновъ, а особенно на руске доховенство, перешовъ отъ нового року въ руки Гауитовъ въ Краковъ, которъ его прозвали "Przegląd омъ Powsze сиць" и надали ему видъ показывавшій. Дописатель львовскій до петербургскаго "Kraj-u" доносилъ о томъ фактъ замыкае свое донесеніе словами: "Доказъ то наглядный, что сыны Лобойзъ здобываютъ себѣ, пядь за чиадо, грунтъ въ Галичинѣ и нынѣ же стоять на нѣмъ чевною ногою. Побачимо що зъ этого выйдетъ."

— Страшне злочинство словно позавчера у Вѣдни. О четвертъ на шесту вечеромъ вѣшили два мужчины до конторы вымѣни Абсента при наибольше оживленій улицы Mariahilf и засыпавши ему пѣскомъ очи зраили его тяжко ударомъ скопы въ голову. Потому оба разбивани кинулия на двохъ сыновъ и на губернантку-француску, которъ подѣль той часъ були въ конторѣ. Старшаго 11 лѣтнаго сына вѣшили на смерть, а молодшаго и губернантку зраили. По томъ зрабували контору и забрали 10.000 зр. утѣкъ. Оба злочинца въ вѣцѣ отъ 24—28 лѣтъ. Гдеякіе люде бачили, якъ оба уїкали зъ конторы. Страшне се злочинство выкликало въ цѣлому Вѣдни велике зворушенье, тымъ больше, що на колька днѣвъ передъ тымъ выкрила полиція одного человѣкоубійника зъ професіи, именемъ Гугона Шенка. Той Шенкъ обманювавъ легковѣбрнія женщины, що буде съ ними женитися, а потому скрытно убивавъ ихъ и загортавъ ихъ звичайно зъ працѣ рукъ заощадженій грбъ. И такъ поліція має умотивоване сильне подозрѣніе, що Шенкъ скривоубивъ минувшого року двѣ кухарки и одну панну покосеву, а въ липнію ще 1879 року одну женщину.

— Въ Пештѣ украли невыслѣдженій доси злодѣй дні 7 л. сбчня при пакованіи ваза поштового скринку съ 240.000 зр. За выслѣдженіе злодѣй зобує угорское правительство 3000 зр. нагороды.

— Едвардъ Лискеръ, одна зъ виднѣшихъ личностей въ нѣмецкому парламентѣ, членъ партії либеральной, родомъ жидъ, умеръ сими днами въ Новомъ Йорку, куда бувъ вже хорый вѣхавъ передъ рокомъ. Лискеръ числивъ 55 лѣтъ житія.

Вѣсти епархіальни.

Зъ АЕпархії Львовской.

Митропол. консисторія удалася до суду надъ опѣкунчого о затвердженіе презенты на Гановцѣ для о. Гургуля, черезъ малодѣтныхъ запрещенного. Рѣвнож запытала судъ о патронѣ въ Чехахъ запрещеніяющаго о. Володимира Колянковскаго, кто має право и чи не малодѣтный.

Каноничну інституцію на Дмитрея, декану щирецкого получивъ о. Антоній Стефановичъ.

Введеній о. Антоній Левицкій яко завѣдатель Волосова.

Убийненій яко капеллянъ Нѣмшина дні 3 сбчня 1884 о. Дмитрій Микецикъ.

ПОСМЕРТНІЙ ВѢСТИ.

— О. Іоаннъ Грыневецкій, парохъ въ Гошанахъ, деканата комаринського, еп. перемышльскаго, упокоївся дні 8 л. сбчня въ 73-тому роцѣ житя, а въ 48-мѣцѣ священства. Вѣчна ему память!

Господарство, торговля и промисль.

— Цѣна волоў въ Вѣдни. На торгъ 7-го сбчня пригнано 2.519 волоў, межи тими 439 галицкихъ, 1.750 угорскихъ а 330 нѣмецкихъ. Не всѣ розпродано. Цѣна пошла въ гору о 50 кр. Плачене за галицкіи волы по 55 зр. до 61 зр. — кр., лѣпша по 62 зр. до 64 зр. — кр., за угорскіи 54 зр. до 63 зр. — кр. лѣпша по 64 зр. до 66 зр. 50 кр. вѣдъ 100 кильо мертвога ваги.

Переписка Редакціи и Администрації.

Вп. Дописователь зъ Яворова. Гдеякіе уваги Ваші були вже маїже зовсімъ въ той самой формѣ поміщеній въ "Дѣлѣ" передъ колькома мѣсяцями. Зъ тон причини мы позволили себѣ трохи скоротити Вашу цѣну дописъ.

Съ симъ числомъ розсылається Вп. предплатникамъ "Бібліот. найз. повѣстей 1 и 2 аркушъ, Золотий Чоловѣкъ пов. Мавра Іокая.

На руки редакціи "Дѣло" прислали:

— На руки "Правотарь домовий" Вп. Іоо. Кашуба въ Дороговѣ 3 зр. 25 кр.; Вп. А. Цурковскій. сов. суд. въ Травнику 3 зр. 25 кр.; хв. читальня рука въ Старомѣщнѣ 3 зр. 25 кр.

— На творы Навроцкого о. М. Глѣбовицкій въ Бережанахъ 2 зр., о. Л. Балтаровичъ въ Глиннѣхъ 2 зр.

— На реставрацію церкви въ Перемышли: о. І. Вальковскій и чст. прихожане Могилницѣ 5 зр.

— Для "Народної Торговлї" о. І. Заяцківскій, въ Лопинцѣ отъ братстви церковныхъ 32 зр.

— На Словарі Евгенія Желеховскаго: Вп. А. Цурковскій, сов. суд. въ Травнику, 5 зр.; о. К. Селецкій въ Жужелю 2 зр.

— Для бѣдныхъ учениківъ рускої гімназії прислали: Птк. Братство церковне въ Хлопівѣ 2 зр.; о. К. Селецкій въ Жужелю 2 зр.; о. А. Лавровскій въ Одреховѣ 1 зр.

Выдаваєць и редакторъ: Антоній Горбачевскій.

— Для Утерпѣвшихъ черезъ градобитія мешканцівъ громады Залѣзѣ вилынули въ часъ отъ 15 серпня до 22 л. грудня слѣдуючія жертви: Его Велічество ціарі 1000 зр.; хв. Выдѣлъ ради повїтова въ Бродахъ 500 зр.; хв. Дирекція гал. ща дніцѣ во Львовѣ 300 зр.; Его Еко. Володимиръ гр. Дѣдушицій 150 зр.; чв. громады: Суходоли 14 зр. 24 кр.; Поповцѣ 12 зр.; Накваша 10 зр. 55 кр.; Бѣлявцѣ 8 зр. 24 кр.; Кадубиця 11 зр.; Хмель 6 зр. 49 кр.; Клекотівъ 4 зр. 94 кр.; Голосківцѣ 6 зр. 89 кр.; Чехи 8 зр. 90 кр.; Вп. Мих. Кокуревицъ зъ Топорова прислаєтъ суму 54 зр. 17 кр., которую на его руки зложили: скарбъ топорівскій 25 зр.; Ст. Сенковскій 10 зр.; о. І. Гулла 5 зр.; М. Кокуревицъ 2 зр.; Д. Максимовичъ, о. К. Дзеровичъ, С. и І. Кокуревицъ, П. Коризна, Г. Крушинський, В. Криштофовичъ по 1 зр.; далѣше А. Буркевичъ, Мар. Кокуревицъ, М. Крушинський, Нѣментовскій, И. Трокъ, И. Дзеровичъ, М. Кромпецъ, Г. Сенковскій и Г. Свидницкій по 50 кр.; Н. Н. 7 кр.; вѣдъ С. Крушинський 60 кр.; на руки Вп. Александра Кирке на зложили: Вп. К. Збижевскій 5 зр.; Т. Оржель, І. Ушинський, Б. Махновскій, Г. Амарантъ, Н. Амарантъ по 2 зр.; Г. Мосочи, А. Швагеръ, К. Гитнеръ и І. Сникулицеръ по 1 зр.; на руки Вп. Володислава Ронка зложили Вп. І. Стаковскій 5 зр., Г. Льотрингеръ 5 зр., В. Ронка и Н. Н. по 2 зр.; Г. Линдескій и І. Назаревичъ по 1 зр.; Н. Н. и Н. Н. по 50 кр.; на руки Вп. Володислава Стобовскаго зложили: Вп. К. Розадовскій 2 зр.; Айт. Выбрановскій и Ст. Розадовскій по 1 зр.; на руки Вп. Мартина Мойсеевича зложили: Вп. Т. Килиновскій 25 зр. А. Цѣлекій, І. Мънчанскій, Ф. Комарницкій и М. Мойсеевичъ по 10 зр.; М. М. и М. К. М. Кусніръ, А. Киркенъ, В. Стобовскій, А. Мазарекъ, Б. Мальковскій, І. Вахсъ, В. Вахсъ, В. Гаралихъ, В. Кувашовскій и о. В. Пѣлецкій по 5 зр.; Н. Моравска 4 зр.; Б. Слотвинський, К. Матковскій, І. Трохимовичъ, В. М., о. І. Левицкій, Б. Гурскій, І. Квѣцьский, А. Ястрембовскій, С. Гаралихъ, о. М. Глинський о. І. Порембскій и М. Табхолецъ по 2 зр.; В. Гординський, Г. Трибальський, А. Рудикъ, І. Баторовичъ, М. Глазаровичъ, К. Рогальскій, Ф. Кобервайль, Т. Спиталь, К. Розенфельдъ, А. Кунашовска, М. Погоновскій, Д. Бардашъ, Н. Мразітъ, І. В., А. Швагеръ, Б. Шорманъ, І. Вахсъ по 1 зр.; о. Т. Верезовскій 1 зр. 50 кр.; І. Сникулицеръ 60 кр.; І. Шварцъ 40 кр.; М. Гринсайдъ 10 кр.; о. В. Пѣлецкій зложивъ зображеніе въ костелѣ въ Городищу 19 зр. 40 кр. — Разомъ 2314 зр. 18 кр. а. в. За суму тую закупивъ комитетъ збоже, которое раздає помежи найбѣднѣшихъ въ першихъ мѣсяцяхъ будущого року.

Складаючи прилюдно за въказаніи выше да-ры широ-сердечну подяку, просить комитетъ о да-ваді надсыпаніе дальшихъ жергъ якъ до теперъ підъ адресою скарбника комитету п. Мартина Мойсеевича, ц. к. нотаря въ Залѣзїахъ.

Оголошеніе.

Дні 19 л. сбчня о 2-й годинѣ по полуничнѣ отбudeo загальний збіръ членовъ товариства рибацкого до тутишного отdлу належачихъ, въ будинку школиць въ Струсовѣ, съ тою про-граммою:

1. Открытие засѣданія предсѣдателемъ;
 2. Отчитанье протоколу зъ попереднього засѣданія;
 3. Справозданье зъ дѣланія Выдѣлу;
 4. Переглядъ и затвердженіе рапорукъ зъ року 1883 и ухваленіе бюджету на р. 1884.
 5. Огчить въ справѣ рибацкій;
 6. Внесенія заряду и членовъ.
- На той то збіръ запрашався всѣхъ справѣ рибацкій прихильникъ до ласкавої участії.
- Оть Заряду отdлу Товариства рибацкого. Въ Микулинцяхъ дні 4 л. сбчня 1884.
- М. Вінницький, А. М. Рыбачукъ, секретарь.

Дръ Л. Лубиньскій

адвокать краївый

ВЪ СТАНИСЛАВОВЪ
перенѣсь свое бюро
до дому при улиці Казимировскій
(колись Брукована звана) ч. 40 въ Стани-
славовѣ. (1—4)

Желѣзничній поїзды.

Огъ 1 червня 1883 послиа годинника львовскаго.

Отходять зд Львова.

ДО КРАКОВА: о год. 10 мин. 50 вечеромъ поїздъ поспѣшный, о год. 4 мин. 5 рано поїздъ особовий, о год. 5 мин. 9 поїздъ мѣшаний и о год. 6 мин. 35 рано поїздъ львівський.

ДО ЧЕРНОГОВА: о год. 6 мин. 30 рано поїздъ поспѣшный, о год. 12 мин. 15 поїздъ особовий, о год. 11 мин. 10 рано поїздъ мѣшаний.

ДО ПОДВОЛОЧИСЬКІЯ: зъ головного дверця о год. 6 рано поїздъ поспѣшный, о год. 12 мин. 38 поїздъ осібовий и о год. 10 мин. 31 веч. поїздъ мѣшаний.

ДО СТАНИСЛАВОВА: на Стрій, рано о год. 7 мин. 5 поїздъ мѣшаний; веч. о год. 7 мин. 10 поїздъ осібовий и о год. 11 мин. 20 передъ пол. поїздъ львівський.

ДО ПОДВОЛОЧИСЬКІЯ: зъ головного дверця Підзамче о год. 6 мин. 10 рано поїздъ поспѣшний, о год. 1 мин. 4 поїздъ и о год. 11 веч. поїздъ мѣшаний.

Приходить до Львова.

ЗЪ КРАКОВА: о год. 5 мин. 4 рано поїздъ поспѣшний; о год. 9 мин. 27 веч. поїздъ особовий; о год. 11 мин. 40 передъ пол. поїздъ мѣшаний, о год. 7 мин. 54 веч. поїздъ львівський.

ЗЪ ЧЕРНОГОВА: о год. 10 веч. поїздъ поспѣшний; о год. 3 мин. 52 поїздъ мѣшаний.

ЗЪ ПОДВОЛОЧИСЬКІЯ: на дворець Підзамче о год. 10 мин. 17 веч. поїздъ поспѣшний; о год. 2 мин. 31 рано поїздъ львівський.

ЗЪ ПОДВОЛОЧИСЬКІЯ: на дворець головний львівський о год. 3 мин. 48 поїздъ поспѣшний; о год. 3

мин. 5 рано и о год. 4 мин. 16 по пол. поїздъ мѣшаний.

ЗЪ СТАНИСЛАВОВА: (на Стрій), рано о год. 8 мин. 20 поїздъ осібовий; веч. о год. 8 мин. 32 поїздъ мѣшаний Щирець-Львівъ.

ЗЪ ПОДВОЛОЧИСЬКІЯ: на дворець Підзамче о год. 10 мин. 17 веч. поїздъ поспѣшний; о год. 2 мин. 31 рано поїздъ львівський.

ЗЪ ПОДВОЛОЧИСЬКІЯ: на дворець головний львівський о год. 3 мин. 48 поїздъ поспѣшний; о год. 3

мин. 5 рано и о год. 4 мин. 16 по пол. поїздъ мѣшаний.

ЗЪ ПОДВОЛОЧИСЬКІЯ: на дворець Підзамче о год. 10 мин. 17 веч. поїздъ поспѣшний; о год. 2 мин. 31 рано поїздъ львівський.

ЗЪ ПОДВОЛОЧИСЬКІЯ: на дворець головний львівський о год. 3 мин. 48 поїздъ поспѣшний; о год. 3

мин. 5 рано и о год. 4 мин. 16 по пол. поїздъ мѣшаний.

ЗЪ ПОДВОЛОЧИСЬКІЯ: на дворець Підзамче о год. 10 мин. 17 веч. поїздъ поспѣшний; о год. 2 мин. 31 рано поїздъ львівський.

ЗЪ ПОДВОЛОЧИСЬКІЯ: на дворець головний львівський о год. 3 мин. 48 поїздъ поспѣшний; о год. 3

мин. 5 рано и о год. 4 мин. 16 по пол. поїздъ мѣшаний.

ЗЪ ПОДВОЛОЧИСЬКІЯ: на дворець Підзамче о год. 10 мин. 17 веч. поїздъ поспѣшний; о год. 2 мин. 31 рано поїздъ львівський.